

Excursió a Siurana de Prades

Recorregut a l'entorn dels cingles de Siurana (Comarca del Priorat)

Preparada per:
 Reinaldo Collado
 Miquel Torné
 Joan Visús
 Joan García

13 de abril de 2013

FITXA TÈCNICA:

Hora de sortida: 7:45 hores.

Hora de tornada: aprox. 19 hores.

Menjars: Esmorzar en ruta i dinar al restaurant Siurana.

Longitud: 10,700 km aprox.

Durada: 3:30 hores aprox.

Punt més elevat: Siurana (740 m).

Desnivells: Acumulat de pujada 220 m, de baixada 50.

Siurana

ITINERARI A PEU:

Pk 3,5 de la carretera de Cornudella del Montsant a Siurana (570 m), clots de la Vila (560 m), collet de la Mina (550 m), toll La Palla (520 m), mas d'en Candi (535 m), molí de l'Esquirola (550 m), barranc de la Gritella (650 m), grau dels Masets, mas Barba (760 m) i Siurana (740 m).

DESCRIPCIÓ DE L'EXCURSIÓ

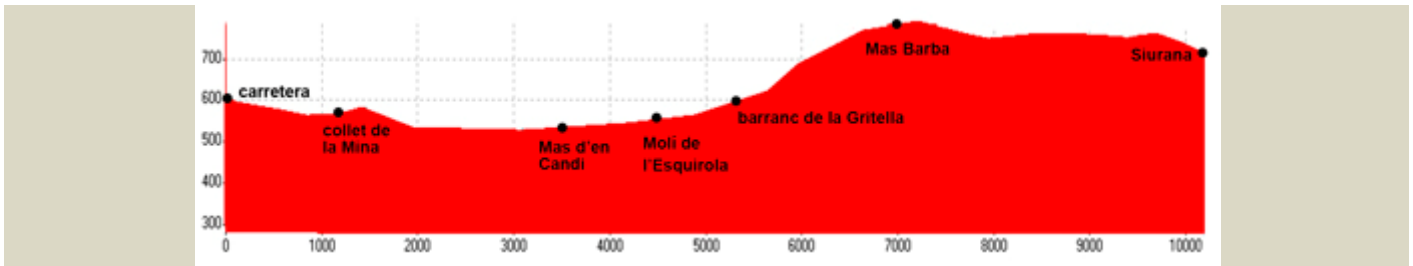
Iniciarem l'excursió en el pk 3,5 de la carretera que des de Cornudella del Montsant puja a Siurana. Des d'una corba molt pronunciada de la carretera prendrem el denominat camí Ral que a un nivell semblant fa la volta al faldar de la roca que suporta la població de Siurana, després de diverses bifurcacions arribarem al collet de la Mina, on el camí canvia de direcció i fa un pronunciat gir a l'esquerra i continua sempre a una mateixa alçada pel vessant sud de la roca i amb el congost del riu Siurana a la dreta. Al mas d'en Candi i durant un tram, el riu ens quedarà proper, però en arribar al molí de l'Esquirola deixarem la llera del riu Siurana per pujar a l'esquerra pel barranc de la Gritella. Per dins el barranc anirem guanyant alçada fins deixar-lo i pujar a l'esquerra pel grau del Mas, que ens portarà al mas Barba, on prendrem una pista que després de crear un collet ens portarà als plans de l'Isidret, on trobarem la carretera que puja de Cornudella. Seguirem a l'esquerra pel costat de la carretera; passarem el coll de la Creu i arribarem a les restes del castell de Siurana, al costat del Salt de la Reina Mora. La població és a tocar.

MAPA DE L'ITINERARI

Base cartogràfica: ICC esc. 1:50.000

PERFIL DELS DESNIVELLS

SIURANA DE PRADES

Població del municipi de Cornudella de Montsant (comarca del Priorat) enlairada en una cinglera de roca calcària, domina per l'esquerra el riu de Siurana i per la dreta, el torrent d'Estopinyà, situada a l'extrem sud-oest de la línia principal de les muntanyes de Prades.

Es destaquen el penya-segat dit del Salt de la Reina Mora i la Trona, gran dosser suspès a mig cingle.

L'església parroquial, dedicada a Santa Maria, és un edifici romànic (segles XII-XIII) on es venera la imatge de la Mare de Déu de l'Aigua, també romànica.

El terme medieval de Siurana arribava a Escornalbou, Mont-roig del Camp (Baix Camp), Pradell de la Teixeta (Priorat), Vimbodí i l'Espluga de Francolí (Conca de Barberà).

Les condicions naturals del roquer foren aprofitades per l'estratègia militar, i després de la caiguda de Tortosa resistí a Siurana un valí àrab, anomenat als documents cristians Almira Almemoniz, fins el 1153, que fou conquerida per Bertran de Castellet.

Una sèrie de llegendes tardanes, com la del salt de la Reina Mora, es fan ressò d'aquest domini àrab tardà.

CIURANA

Allà dalt és Ciurana, aspra i ardid,
ben arrapada a la salvatge altura,
coronada d'espais, d'abims cenyida,
tota daurada i negra de vellura.

Dels carrerons sota la volta dura,
l'aire té una quietud esfereïda:
sols enllà, vora el cingle, una exquisida
prada es va alçant vers l'esglesieta obscura.

Des de Ciurana es veuen soledats;
ella és una impassible sobirana,
dominant els voltors i els espadats.

I prega i jura, i amenaça a estones;
i només pot finir l'aspra Ciurana
desfeta en rocs per carregar les fones .

Josep Carner (1884-1970)

EL SALT DE LA REINA MORA (llegenda)

Un rei moro s'havia fet fort a l'inexpugnable castell de Siurana i no parava de fer guerra contra els cristians, que ja eren amos de tota la rodalia. La seva muller, anomenada Abdel Assia, era d'una bellesa sense parió, ornada amb totes les gràcies i tots els encants.

En certa ocasió en què les forces mores estaven lluitant amb les del cristià Amat de Claramunt, senyor de Tarragona, la reina mora, que estava seguríssima que el seu castell era inexpugnable, donava un esplèndid banquet als seus cortesans i gent notable.

La lluita era tan propera al castell, que des de la taula se sentia perfectament la fressa. En començar a trincar, una fletxa cristiana va caure enmig de la taula i produí un pànic terrible, puix que es van adonar que els cristians havien pres el castell. Tots van prendre les armes, però ja era tard, car els cristians ja eren al pati.

La reina fou prou llesta per a muntar al seu cavall. Enmig de la confusió va escapar-se i es dirigí cap a la timba, seguida dels soldats cristians, els quals, en veure que la reina els fugia, corregueren per prendre-la. La reina, veient-se perduda i que anava a caure presonera, encarà el cavall devers l'abisme i es llançà daltabaix.

Fou tal l'embranchida presa per la bèstia en escometre l'abisme, que deixà marcada a la roca viva de la vora la seva potada, que encara avui la gent del país ensenya.

Joan Amades (1890-1959)